

Protokoll, hållet vid särskilt sammanträde under lagtima Vintertinget med Sunne tingslag å läns cellfängelset i Östersund den 12 April 1893.

Närvarande: undertecknad, Brottmålsdomare i Jemtlands län, såsom ordförande samt såsom ledamöter följande, nemligen:

Häradsdomaren	Per Andersson i Gärde,
Nämndemannen	Olof Larsson i Högen,
”	Per Olofsson i Hackås
”	Jonas Olofsson i Åkeräng
”	Jonas Persson i Bräcke
”	Johan Hansson i Mellbyn
och ”	Per Olof Jonsson i Månsåsen

S. D (*samma dag*) I skrifvelse, som den 10 innevarande månad kommit undertecknad tillhanda, hade Domhufvanden i Jemtlands vestra domsaga Herr Härads höfvingen och Riddaren Sten Beste av skäl, som funnes anförda i en till Kungl Majts och Rikets Svea Hofrätt aflåten, i bestyrkt afskrift skrifvelsen, bifogad anmälan, till undertecknad öfverlemnad att här nedan amförmälda ransakning handläggas. § 1
Remiss. ang

S. D. Sedan i skrifvelse, som den 29 nästlidna Mars månad kommit Domhufvande tillhanda, Konungens Befallningshufvare i länet med öfverlemnande af en från Stadsfiskalen Fr Svensson i Östersund till Konungens befallningshufvande ingifven skrifvelse, anmodat Domhufvanden att förtaga ransakning med Arbetsqvinnan Emma Christina Landberg från Östersund, häktad för inom Sunne tingslag föröfvadt fosterfördrifningsbrott, så hade ransakning med Landberg blifvit utredd och hålles härstädes denna dag samt Länsmannen E Ångman såsom åklagare i målet derom undfäld meddelande med förståndigande att till ransakningen kalla behörigt antal af tingslagets nämnd; att inställa sig nu vid ransakningens företagande bemälde Åklagare personligen, hvarjemte tilltalade Landberg af fängelsebetjeningen inför BRt framträder. § 2.
Ransakning med Emma Christina Landberg från Östersund, häktad

Sedan häradsrätten beslutit, att med hänsyn till målets beskaffenhet ransakningen skulle hållas inom lykta dörrar, föredrogos till en början följande lemin – skrifvelsen vidfogade handlingar:

och 1. ”Till etc Sedan till min kännedom etc se Bil A
2. Prestbetyg för Emma Kristina etc se Bil B

Däruppå fick tilltalade Landberg redogöra för

1893 den 12 April

sina föregående hufvudsakliga lefnadsomständigheter, dervid hon berättade: att hon vore född den 20 November 1872, inte den 22 November 1873, som i ofvan intagna prestbetyg origtigt anförmäldes, i Kyrkås socken af Jemtlands län; att hennes moder varit ogifta Brita Larsdotter, som ännu lefde och vare boende i Östersund; att modern, som strax efter den tilltalades födelse inflyttat till Östersund, der hon med bidrag af fattigvården uppehållit sig med tillfällig arbetsförtjenst, år 1883 ingått äktenskap med jernvägsarbetaren Axel Fredrik Landberg, hvilken efter två års äktenskap aflidit, att hon vistats i moderns hem till år 1890, efter hvilken tid hon uppehållit sig å de ställen, som hon vid polisförhöret närmare uppgifvit; att hon, som gått i folkskola och lärt sig läsa och skrifva, år 1888 första gången blifvit delaktig af H H Nattvard i Östersunds stadsförsamlings kyrka; att hon, som vare ogift och fullkomligt medellös, hade en oäkta son Carl Alfred, född den 28 februari 1892, hvilken ännu lefde; att hon hade tre minderåriga syskon, som vare boende hos modern samt att hon inte tillförne varit för brott tilltalad eller straffad.

Den tilltalade förmälde, rörande det brott, för hvilket hon nu vare tilltalad, att hon till alla delar vitsordade riktigheten af de i Stadsfiskalen Svenssons här ofvan intagna skrifvelse antecknade uppgifves och berättade vidare: att hon vid något tillfälle strax efter midsommaren i fjol, måhända i början af Juli månad 1892, här i staden blifvit sådd med det foster, som hon nu genom en för tidig födsel bragt om lifvet; att hon emellertid inte om sitt hafvandeskap underrättade barnets fader, med hvilken hon varit bekant sedan samma års vår, men hvilken strax efter afelsen lemnat orten, utan att den tilltalade hade sig bekant, hvarest han vistades; att hon deremot meddelat sig härom med ogifta Sofia Lindberg å Frösön, hos hvilken den tilltalade innebott sedan nästlidna års höst eller någon kort tid före Julen samma år; att hon eljest inte för någon omtalat sitt hafvandeskap; att hon under vistelsen å Frösön uppehållit sig med tillfällig arbetsförtjenst i Östersund, hvarunder hon haft sitt barn inachorderadt å Honrsberg invid staden; att hon aldrig vid något tillfälle förrän i slutet af Februari innevarande år haft tanke på att bringa om livet det foster, hvar med hon gick hafvande; att hon emellertid någon af de sista dagarna i nämnda månad gripits af oro och be

bekymmer för barnets vård och uppfostran och kommit på den tanken att genom intagande af fosfor fördrifva eller döda fostret; att hon för sådant ändamål vid besök i staden någon dag före den 28 berörda Februari hos Handelsfirman O.Olsson & son inköpt två buntar fosfortändstickor, hvilka hon medförde till sin bostad hos förr bemälda Sofia Lindberg och förvarade dem i en den tilltalade tillhörig sykorg, som var stående i det rum som af Lindberg och den tilltalade gemensamt begagnades; det hon på aftonen den 28 bemälda Februari ställt buntarne med fosforsatsen nedåt i en till hälften fylld kopp varmt kaffe, som hon sedermera insatt i ett skåp i förstugan; att vid tillfället Lindberg varit borta och att den tilltalade påföljande morgon den 1 nästlidna Mars urdruckit kaffet och derpå bortkastat tändstickorna å afskrädes högen utanför bostaden; att hon inte för någon meddelade hvad hon gjort, förr än på följande söndag den 5 i sist nämnda månad, då hon kände sig sjuk och, efter att hafva omtalat saken för Sofia Lindberg, besökte Stadsläkaren Moberg; att hon dagen derpå flyttat in till sin moder i Östersund, hvilken hon då underrättat om sin belägenhet och att hon intagit fosfor; att hon under vistelsen hos modern erhållit vård af i samma gård boende barnmorska Ekholm, som den 10 i samma månad förlöste henne från fostret, hvilket sedermera efter fjorton dagar den 24 bemälda Mars aflidit; att Sofia Lindberg söndagen den 5 Mars, då hon tyckte den tilltalade såg sjuk ut, tillsport den tilltalade, om hon tagit in fosfor af de tändstickor, som Lindberg sett ligga i den tilltalades sykorg; att den tilltalade inte begagnat något som helst annat fosterfördrifvande medel och inte heller vid något annat tillfälle eller vid nu nämnda i större mängd än uppgifvits fosfor.

Åklagaren anhöll häruppå om uppskof med målet för att komma i tillfälle att få såsom vittnen den afhörda ofvanbemälda Ekholm och Lindberg; och sedan den tilltalade förklarar sig inte hafva något att häremot erinra, uppsköts målets fortsatta handläggning till Onsdagen den 19 innevarande månad kl 11 fm. då i Åkls närvaro den tilltalade åter skulle härstädes inställas, och borde Åkl då vara beredd att förebemja(?) åberopad utredning; skolade i afbidan höra den tilltalade återförpassas till cellen. Som ofvan.

På Häradsrättens vägnar:

Albert Olsén

Uppskof.